

عنوان مقاله:

شناخت آسایش زیست اقلیمی (بیوکلیماتیک) منطقه آزاد چابهار با استفاده از شاخص (DI)

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی جغرافیا، گردشگری، منابع طبیعی و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

عبدالمجید شیباب شیباب مقدم - کارشناس ارشد اقلیم شناسی دانشگاه سیستان و بلوچستان

سلیمان پیروززاده - دانشجوی کارشناسی ارشد مخاطرات محیطی دانشگاه سیستان و بلوچستان

نرگس کیانیپوریان - کارشناس ارشد اقلیم شناسی دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

در این پژوهش با استفاده از شاخص DI به ارزیابی شرایط اقلیم آسایش بندر چابهار در طول سال پرداخته شده است. بر این اساس از داده های ماهانه دمای خشک و رطوبت نسبی در دوره آماری 20 ساله (1371-1390) استفاده شده است. پس از محاسبه شاخص تعریف شده برای هر یک از ماهها، شرایط آسایش هر ماه براساس مقادیر شاخص طبقه بندی شد. نتایج حاصل از شاخص DI حاکی از آن است که طی دوره مورد مطالعه در چابهار بیشترین شدت ناراحتی در ماه های خرداد و تیر بوده و کمترین درجه ناراحتی و مناسب ترین شرایط آسایش طی سال در دو ماه دی و بهمن رخ می دهد. بطور متوسط در طول سال خرداد ماه از نامناسب ترین شرایط آسایشی به لحاظ تنش های دما _ رطوبتی برخوردار است، به لحاظ فصلی نیز فصل زمستان بهترین شرایط آسایشی در طول سال را دارا می باشد.

کلمات کلیدی:

اقلیم آسایش، ناراحتی، دما _ رطوبتی، شاخص DI، چابهار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/357193>

